

Býráðið stevnir ídnaðarmonnum

Býráðið í Havn hevur stevnt ymsum ídnaðarvirkjum í Havn, ið ikki hava góldið fyrri teir el-motorar, ið býráðið hevur noytt teir at seta upp, nú Havnin sókti samarbeiði við og síðan fór upp í SEV.

Fyri mong av hesum virkjum — bæði stór og smá — er eitt slíkt gjald nakað, ið kann merkjast. — Henda yvirgongd frá javnstreymi til sterkstreym kostar hópin av pengum. Og heldur ikki kann tað sigast, at Havnar býráð var heppið við samráðingunum um yvirtøku SEV's av el-verkinum í Havn.

Men sjálvt um Havnar kommunu setti nógvan pening til við hetta byti er tað neyvan beint, at brúkararnir skulu gjalda hetta aftur í dýra dóma. At hetta skiftið til sterkstreym er nakar fyrimunur fyrri teir, man vera ógviliga ivasamt, og tað hevur avgjort ikki sýnt seg enn.

Øll innlegging í Havn mátti gerast av nýggjum. Summi komu betur burtur úr hesum enn onnur; men øll máttu kortini betala nakað. Tey flestu ógvadust við, og summi ventaðu at fáa hesi peningautlegg góðgjörð, tí tey dugdu ikki at fata og duga tað ikki enn, at tað almenna kann áleggja teimum slíkar útreiðslur, sum tey á ongan hátt sjálvi hava ynskt.

Men tey høvdu einki val. Antin var at fáa ein elektríkara at gera

arbeiðið — ella ongan streym frá býráðnum! — Gerið so væl!

Tá síðan býráðið ella el-nevnd tess tveitur nýggjar el-motorar inn og sigur sum so: Gerið so væl og skiftið motorarnar út, áðrenn vit seta sterkstreym á, ja, so skuldi ein og hvør hildið, at hetta í minsta lagi var nakað, sum teir høgu harrar sjálvir bóru kostnaðin av: — men gakk!

Teir, sum høvdu henda hugsunar hátt, eru nú stevndir.

Slík umlegging er sjálvandi farin fram aðrastaðni enn í Havn; men ikki víta vit um nakrastaðni, har ikki kommunan sjálf hevur borið kostnaðin av hesum.

Vit hava ikki kunnað uppspurt nakra lóg, sum heimilar Havnar býráð slíka framferð.

So er eftir at hoyra, hvat dómurin sigur í hesum máli.

Kunnu el-nýtarnir í Havn so kenna seg tryggja í framtíðini (tá henda flokka er greidd)?

Nei! — Neyvan í øllum førum!

Tær umleggingar, ið fóru fram, og sum eru góðkendar av umboðsmonnum fyrri Havnar el-nevnd, munnu neyvan í øllum førum vera so, at eftirlitsmennir í SEV vilja góðkenna tær.

Og hvar eru vit so stødd?
Nýggj krøv? — Nýggj sakarmál?
Livst, so spyrst!

II.

Vanlukkutryggingarmálið

Longu langtsíðan, áðrenn tjóðveldislokkurin var komin í eyga, bardist javnaðarflokkurin fyrri at fáa vanlukkutryggingina eins góða, og hon var í hinum norðanlondunum.

Men tað eydnaðist ikki at vinna positivt úrslit. Men flokkurin hevur hildið á at stríðast fyrri at vinna ein meirhata fyrri eini dyggari ábót av skeivleikum ella trottum í lóginu.

Og nú er stóðan broytt. Javnaðarmenn hava meiri at siga, um enn ikki avgerandi orð.

Tað, ið tjóðveldislokkurin nú ger, er bara at taka upp aftur nakað av javnaðarmanna uppskotinum, men so ófullfíggið, at uppskot hansara ikki kann samtykkjast uttan fyrst at verða umgjört.

Tað er eingin ljótari ósamind segd, enn at javnaðarmenn hava verið við til at felt nakað rýttligt uppskot til botan um vanlukkutryggingina.

Viðvíkjandi tjóðveldisuppskotinum ið ikki kundi nýtast, sum tað var, varð samtykt at beina tað til landsstýrið til kanningar og umgerð, so tað kundi samtykkjast. Tað var als ikki felt!

Hetta ger so landsstýrið og vil sjálvandi koma aftur til tingið við málinum áðrenn henda tingsetan ella hetta árið er úti.

Vit skilja, at tjóðveldið er í neyð fyrri propagandu, tí positivan, hald-

góða politikk eiga loysingarmennin ongan.

Men flokkurin skal velja sær onnur mál enn javnaðarmannamálini at propagandera ímóti javnaðarmonnum við, tí tað rakar hann bara sum »bommurangurina», so satt sum javnaðarflokksins áhugi fyrri hesum málið ikki er linkaður.

Vónandi verður tað at eydnast javnaðarmonnum at finna eitt rýttligt uppskot, sum ein meiriluti fæst fyrri.

So verður eitt av teimum seinastu liðunum í sosialu lógarketuni bót afturat teimum mongu livgevandi málum, ið eru framd sum fólkapensjón, avlámispensjón, einkjupensjón, forðingartil serlig treingjandi, óking av barnapeningi og barnastuðningi.

Sannleikin er, at øll vanlukkutryggingarlógin eins og sjúkrakassalógin treingja til eina grundiga revisjón.

Menn halda, at tað rættasta er viðvíkjandi dagpeningaskipanini at dagpeningurin verður loystur frá vanlukkutryggingini og lagdur yvir til sjúkrakassarnar.

Fyrrverandi sosialministrari Bomholt talaði fyrri hesum.

Men hetta tekur tíð at fáa í lag. Sjúkrakassin sjálvur má ganga við til tess.

Hjá okkum vildi henda skipan gjørt tann fíggarliga mun, at um (Framhald á 4. síðu.)

Føroya javnaðarflokkur hevur landsfund á Skála

leygardagin tann 17. mars 1962.

P. M. Dam, formaður.

Verkfallið á telefonverkinum

Tórshavn, 9. 3. 1962.

Ein frágreiðing um verkfallið.
Hesin lítil greinastubbi er ætlaður sum ein frágreiðing til almenningin um lónarviðurskipti okkara.

Vit, sum allar eru limir í starvs mannafelagnum, roknaðu sum vitiligt var, at okkara lónarsáttmáli skuldi koma í rættlag samstundis sum skrivstovufólksins. Men gakk.

Vit hava ongantið klagað um lón, men sum limir í felagnum mugu vit kunna krevja at fáa somu sømdir sum skrivstovufólkið.

Okkara arbeiðsdagur er longri enn tann sum skrivstovufólkið hevur; tey hava 42 tímar um vikuna + ½ tíma mitt um dagin til kaftimunnin, so tey hava 39½ tíma um vikuna. Okkara arbeiðsdagur liggur orðvisi: vit hava gjøgnumgangandi 44 tímar um vikuna, og stórir partur av tíð okkara verður arbeitt aftan á kl. 6 á kvöldi, sunnudagar og um náttina, tá skrivstovufólkið held ur fri.

DAGBLADIÐ

Dagblaðið frá í gjár lá rívið og skrætt í tinghúsitum, og menn sögdu, at Knút Wang sjálfur hevði martírað tað so til — hvussu tað so mundi bera til?

Hetta er fyrsta ferð, vit hava høyrð um blaðstjóra, sum hevur skrætt sitt egna blað — men vit hava onkuntíð høyrð um revatik, sum hevur etið sín egna unga!

FLAGGIÐ og FÓLKAFLOKKURIN

Fólkaflokkurin er royndur, og menn hava fingið fullgott prógv fyrri, at hann eigur einki hjartamál uttan afturhald og andstöðu móti socialismu.

Loysing, fullveldið, kvetting og onnur tilik herróp hava einki haft at gera við hjartað uttan at tæna sum herróp fyrri afturhaldinum, andstöðuni móti javnaðarmálum.

Hvar var loysingarmaðurin, hvar var kvettingarmaðurin, hvar var fullveldismaðurin í fólkaflokkinum á sinni á tingi, tá ið teimum stóð í boði at taka loysing, fremja kvetting og útinna fullveldið???

Her nýtast eingi orð.

Øll minnast!

Nú leikar »Dagblaðið» í sum stungin grús av tí, at vit í seinasta blaðið loyvid okkum at visa til lótingstíðindi frá 1931, har tað stendur svart uppá hvítt, at formaður fólkaflokksins og hansara menn á tingi greiddi ikki atkvøðu fyrri javn-

VERKFAILLIÐ

á telefonstöðunum í Tórshavn og Klakk vik man ikki fara at vera gamalt. Lónarmálið er liðugt frá lónarnevndini og avgreitt frá landsstýrinum, og seinna partin í gjár skuldi fíggarnevnd lótingsins viðgera málið.

Til dómis í páskavíkuni, tá hava tey fri í heilar 5 dagar, á jólum, hvítusunnna og aðrar haldidagar hava tey fri, men vit mugu ganga okkara vakt nýt sum dag.

Tá vit nú eru farnar í verkfall, er tað av góðum grundum, tí at tíðin gekk so long og einki hendi, og vilj in hjá ráðandi myndugleikum okkara ikki tyktist vera til at fáa okkum ein sáttmála.

Okkara hugsan var ikki í fyrsta umfari at fara í verkfall, men um vit líta aftur um bak, so siggja vit, at her er ein so stórir mismunur gjørdur.

Sáttmálin hjá skrivstovufólkunum varð undirskrivaður av landsstýrinum 28. okt. 1961, tey máttu so eisini í dec. boða frá verkfalli fyrri at fáa peningin útgóðnan, og fingur tey alt útgóldið 16. dec.

Vit hava í skrivi til nevndina í starvsmannafelagnum fyrstu ferð 15. dec., síðan 30. jan. heitt á teir um at fáa lónarsáttmálan hjá okkum í rættlag, fundir hava vit eisini havt við nevndina um sama spurning. Sum stóðan er, liggja vit í sáttmála-løysi, og teir sum ráða nú fyrri borgum, mugu taka stig til at fáa hetta óskil í rættlag á ein rættvisan hátt. Um teir ikki gera tað, eru teir ikki menn og enn minni gentlemen.

Telefonavgreiðslukvinnurnar í Tórshavn og Klakksvík.

aðarmanna uppskotinum at skráseta hitt føroyska flaggið sum okkara fólkaflag, okkara tjóðskaparmerki uttan fyrri sum innanfyri sjómarkið.

Henda veruleika kann ikki »Dagblaðið», heldur ikki nakar annar innanfyri fólkaflokkin avsanna.

Allir lesarar verða bidnir um at lesa lótingstíðindi fyrri 1931 um flaggmálið.

Har stendur tað próvført, at fólkaflokksformaðurin Jóanes Paturssonur og hansara menn á tingi greiddu Framhald á 3. síðu.

Hjartaliga takka

vit øllum, sum vístu samkenslu, tá kæra kona mín, mamma og dóttir

MARGRÍÐ NÍCLASEN

doyði og varð jarðað.

Tokk til lækna, sjúkrasystur, prest og tey, sum talaðu. Tokk fyrri telegramm og brov. Tokk tit, sum komu úr Havn og aðrastaðni. Tokk til sangarar, berarar og øll, sum góvu blómur og kransar og fylgdu henni til hennara seinasta hvíldarstað.

Jens Jacob Niclasen, bornini og Hemika Niclasen.